

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 108T/63/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124013474
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kurucová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2124013474.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Andreou Kurucovou, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. novembra 2025 v Piešťanoch, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C. D. E., trvale bytom A., F. G. XXXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 6. júla 2022 v čase približne o 19.00 hod. v meste A. na ulici H. pred kruhovým objazdom, fyzicky napadol poškodeného F. H. tým spôsobom, že počas toho ako obžalovaný stál na cestnej komunikácii pri zadnej časti svojho vozidla, k nemu obvinený zozadu pristúpil a dvakrát ho presne nezisteným spôsobom udrel do oblasti hrudníka vľavo, v dôsledku čoho poškodený padol na vozovku, kde si o vozovku udrel hlavu v temenej oblasti vľavo, a v dôsledku tohto konania obžalovaného, utrpel poškodený F. H. zranenia, a to nalomenie 7. – 10. rebra vľavo, pomliaždenie nadbruška vľavo a pomliaždenie hlavy v temenej oblasti vľavo, pričom nalomenie rebier si vyžiadalo dobu liečby v trvaní 3 týždňov a práceneschopnosť v trvaní 30 dní, pričom počas doby 21 dní bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života nutnosťou telesného šetrenia a obmedzením nadmernej fyzickej záťaže, vrátane výkonu svojho zamestnania, a taktiež pri úkonoch sebaobsluhy,

t e d a

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024,
- prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej len Trestný zákon).

Z a t o s a m u
u k l a d á :

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 41 odsek 1, § 56 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona úhrnný peňažný trest vo výmere 1.100,- (jedentisícsto) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona sa obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni, IČO: 30 807 484, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8 a 10, škodu vo výške 526,20 eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený F. H., nar. X. XXXX XXXX v A., trvale bytom H. G., I. XXXX/X, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 25. novembra 2024 na Okresnom súde Trnava obžalobu pod sp. zn. 1Pv 429/22/2207 na obvineného A. B. pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Ku skutku uviedol, že išiel z A. domov, uvidel vozidlo, ani nie bývalej partnerky, ale jej otca, ktoré bolo odstavené. Vôbec by sa tam nepristavoval, ale s partnerkou majú spoločnú dcéru, ktorá v tom čase bola u nej, tak sa tam zastavil, či sa niečo nestalo. Nikomu tam nešiel ublížovať ani robiť zle. Išiel smerom k J., bola v zadnej časti, pozrel sa na zadné sedačky, malá tam nebola. J. sa opýtal, kde je malá, čo sa stalo, ona povedala, že má niečo s autom, je pokazené. On chcel odísť. Ako sa otáčal, poškodený, ktorého on nepoznal, stál za jeho chrbtom a ako sa otáčal, a chcel odísť, plecóm sa trafili, poškodený spadol, to priznáva. Postavil sa, sadol do auta a odišiel. J. tam zostala sama s autom, nakoľko poškodený odišiel, on odtlačil to auto k K. sám na parkovisko, aby netvorilo prekážku. Chcel odísť, a ako išiel k svojmu autu, zjavil sa tam poškodený v sanitke s dvomi policajnými autami, zobrali ho na výpoveď a ťahá sa to doteraz. Po nejakej dobe videl u J. v telefóne SMS čísla, ktoré posielal ako dôkaz. Videl ich možno dva lebo tri dni potom. Boli tam na neho zlé veci písané, že poškodený si kúpi na neho teleskopickú tyč, nadával na jeho matku, staral sa do výchovy jeho dcéry. To sa dozvedel až po incidente. Čítal to na svoju osobu. Poškodeného predtým nepoznal, nevedel, kto je. Bol tam kontakt, len sa drgli plecóm, padol, postavil sa, sadol do auta a odišiel preč. Ako bol na zemi, on mu vôbec neublížil. Policajti to chceli uzavrieť ako priestupok, ale prokurátor to vrátil, že sa stal trestný čin. Poškodený si dal vypracovať posudok, kde sa uvádzajú také zranenia, nebolo tam nič také, že by ho sotil alebo ho hodil, iba ako sa otáčal, váhou tela, plecóm ho drgol, padol, nič iné. On ani nevedel, že žije s jeho partnerkou, každý má svoj život, ale deti majú spoločné, on má o deti záujem a s dcérou si každý deň volali, aj komunikovali cez Whatsap. Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že na mieste skutku bolo jej auto a pred ňou nejaké čierne auto, keďže tam videl jej auto, tak tam išiel, jej auto mu udrelo do očí. On odstaviť auto pred kruháčom v odbočke doprava, dal ho nabok v pripájacom pruhu, dal všetky smerovky, ako vystúpil zo svojho auta, J. bola v zadnej časti pri kufri vozidla. Jeho zaujímalo jej auto a či je tam malá, ako sa otočil, on tam stál a mal v ruke teleskopickú tyčku, v tom momente do neho narazil, on spadol. Do poškodeného narazil pravou stranou, on bol k nemu čelom otočený, celkom za ním, zaregistroval ho, ako sa otočil, že stojí a niečo čierne má v ruke. Celým telom pravou stranou ho zrazil, lebo sa prudko otočil, že ide preč. Sotenie bolo asi v intenzite 3 (od 1-10), nebolo to nič úmyselné, nešiel silou, ale videl, ako padol. Presne nevie, môže byť, že padol na ľavú stranu, ako spadol, možno niečo zakričal, už si nepamätá, ale nezavíjal od bolesti. Poškodený pristúpil k nemu, stál tesne za jeho chrbtom, s nejakým predmetom v ruke. Bolo to čierne, oválne, okrúhle. K svojim osobným pomerom obžalovaný uviedol, že pracuje na tri zmeny v B. A., 5 – 6 dní, popri tom kosí v A. trávniky. Jeho mesačný príjem je 2.000,- eur. Teraz žije v H., má tam pozemok, staval tam rodinný dom.

Poškodený F. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bolo napadnutie na H. ulici v A., napadnutý bol do zadnej časti rebier. Bývalej priateľke sa pokazilo auto, snažil sa ho odtiahnuť. V tom prišiel k nemu obžalovaný, bol vtedy pri aute v kufri, hľadal ťažné lano. Jeho vozidlo bolo prvé a jej bolo druhé, stáli od seba možno 5 metrov. Začal montovať ťažné oko na jej vozidlo, na prednú časť vozidla. Obžalovaný sa svedkyne niečo pýtal, čo konkrétne si nepamätá. V rukách mal ťažné lano, teleskopický obušk pri sebe

nemal, hoci v tom čase jeden vlastnil. Obžalovaný k nemu pristúpil, on mu bol otočený chrbtom, napadol ho do zadnej časti rebier na ľavú stranu. Nevie, či ho udrel alebo kopol, na to spadol na ľavú časť tela, na ľavú ruku, na ľavú stranu tela a udrel si hlavu. Následne sa postavil, nasadol do auta a odišiel na pumpu, odkiaľ si zavolať sanitku, lebo mal problém sa nadýchnuť. Zobrali ho v RZP na miesto činu, kde sedel v sanitke a potom do nemocnice. Utrpel pomliaždenie rebier a zranenie na hlave. V tom čase pracoval ako skladník železničných vagónov, v dôsledku zranení nemohol vykonávať prácu, mal bolesti, užíval Flektor, na PN bol skoro mesiac. Ťažšie sa mu dýchalo, ako si chcel odkašľať, bolela ho celá ľavá strana. Obžalovaného v čase skutku nepoznal, ale od svedkyne vedel, v akom vzťahu s ňou je.

V rámci odstraňovania rozporov bola prečítaná časť skoršej výpovede poškodeného, v ktorej uviedol, že obžalovaný ho zozadu zovretou päťou udrel do ľavej strany rebier, pričom on videl, že má zovretú päť, následne ho i kopol do toho istého miesta, teda do ľavej strany rebier, následkom čoho spadol na zem. Držal vtedy v rukách ťažné lano, nič iné v rukách nemal. Lano bolo modrej farby.

Svedkyňa J. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že už si toho veľa nepamätá. Bola vtedy vo vzťahu s poškodeným, išli po auto jej otca, ktoré bolo v oprave, ale aj tak sa pokazilo pred kruháčom v najväčšej špičke, ona panikárila, hľadala ťažné oko. Vie, že sa tam objavil obžalovaný, ona hľadala ďalej, zrazu sa pozrela, H. bol na zemi, ako sa otočila druhýkrát, už tam nebol, obžalovaný jej pomáhal odtiahnuť auto. H. tam bol na svojom aute, odstavil vozidlo pred auto jej otca, čo sa potom dialo, si moc nepamätá. V rámci odstraňovania rozporov bola čítaná skoršia výpoveď svedkyne, v ktorej uviedla, že ako začala hľadať lano a oko v kufri vozidla, z ničoho nič sa pri nej zjavil obžalovaný, ktorý sa pýtal na ich spoločnú dcéru, že kde je, ona mu povedala, že je doma a hľadala tie veci ďalej. Potom si spomína iba, ako ležal H. na zemi, následne odchádza z miesta, pričom mal ešte otvorený kufr na aute, A. jej pomohol odtlačiť auto na parkovisko k K., prišla polícia a záchranka, v ktorej bol H. a išla vypovedať na políciu. Ona nevidela, že by A. nejakým spôsobom fyzicky atakoval F., počula iba dopad na zem. Ako bol F. na zemi, ležal na chrbte, či niečo držal v ruke, to netuší, jeho auto bolo po jeho pravej ruke a on ležal súbežne s vozidlom na ceste na vozovke, nebol tam chodník ani obrubníky. V čase incidentu, F. o A. vedel všetko, nakoľko majú spolu dve deti a videl ho pri preberaní dcéry, keď si ju brával na víkend. Asi do dvoch týždňov od toho incidentu, sa s F. rozišli a bral si svoje veci, oblečenie, šijacie stroje, ktoré boli dosť ťažké. Pomáhal mu s tým nejaký kamarát, ktorý mu to prevážal, a zobral si ešte sušičku na prádlo. Pri sťahovaní sa nesťažoval na bolesti, keďže ťažké veci mu pomáhal nosiť kamarát, ale teda svoj zdravotný stav neriešil, len teda ich vzťah. Po výpovedi na polícii po skutku jej povedal, že má narazené rebrá. Vzťah s F. trval asi 7 – 8 mesiacov, žil u nej celý ten čas, pričom sa rozišli asi 2 týždne po incidente.

So súhlasom strán bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne J. L. G., ktorá uviedla, že v konaní zastupuje Sociálnu poisťovňu ako poškodenú stranu, na základe poverenia, ktoré predkladá do spisu. K samotnému skutku sa nevie vyjadriť, nebola jeho účastníkom, ale vie sa vyjadriť k nemocenským dávkam ich klienta F. H.. Poškodený F. H. bol v čase úrazu poistencom Sociálnej poisťovne, v súvislosti s úrazom zavineným inou osobou bol poškodený práceneschopný od 7. júla 2022 do 5. augusta 2022, kedy mu Sociálna poisťovňa vyplatila nemocenské dávky vo forme nemocenského, a to vo výške 526,20 eur. Na základe týchto skutočností vznikla Sociálnej poisťovni škoda, preto sa pripája k trestnému stíhaniu a žiada, aby súd uložil v odsudzujúcom rozsudku obžalovanému povinnosť uhradiť škodu vo výške 526,20 eur.

Zo znaleckého posudku č. 42/2023 z 30. mája 2023 z odvetvia traumatológia, ako aj jeho doplnenia č. 98/2023 zo 7. decembra 2023, ktoré vypracoval M. F. G., B. vyplynulo, že dňa 6. júla 2022 boli osobe F. H. spôsobené zranenia: nalomenie 7. – 10. rebra vľavo, pomliaždenie nadbruška vľavo, pomliaždenie temnej oblasti vľavo, pričom tieto si objektívne vyžiadali lekárske ošetrenie, v rámci ktorého bol poškodený ošetrený na urgentnom príjme N. D. A. dňa 6. júla 2022 o 20.30 hod.. Z doplnenia znaleckého posudku vyplynulo, že predmetný znalecký posudok bol vypracovaný na podklade vyšetrenia na urgentnom príjme zo 6. júla 2022, preštudovania a popisu RTG snímok zo 6. júla 2022, chirurgického vyšetrenia z 11. júla 2022. Po preštudovaní RTG snímok z 11. júla 2022 znalec konštatoval, že bola vykonaná len jedna projekcia (predno – zadná), nebola vykonaná šikmá projekcia. Pri vyšetrení zo 6. júla 2022 boli vykonané obe projekcie a tam na šikmej snímke boli popísané neúplné zlomeniny rebier vľavo. Vzhľadom na túto skutočnosť je popis RTG z 11. júla 2022 neakceptovateľný, a preto ho znalec nebral do úvahy pri ustáľovaní zranení poškodeného. Po prihliadnutí k charakteru, rozsahu a lokalizácii poranení zistených pri štúdiu zdravotnej dokumentácie poškodeného, po prihliadnutí na vyšetrené okolnosti bol ustálený najpravdepodobnejší priebeh úrazového deja a mechanizmus vzniku jednotlivých poranení

u menovaného nasledovne: mechanizmom vzniku zranení je pôsobenie priameho násillia strednej intenzity, ktoré pôsobilo zľava – doprava na oblasť hrudníka, prednej brušnej steny a temena hlavy vľavo, pričom toto násillie bolo opakované minimálne trikrát. Pri takomto násillí došlo k nalomeniu 7 – 10. rebra vľavo (doba liečby 3 týždne), pomliaždenie brušnej steny vľavo (doba liečby 6 dní) a pomliaždenie temena hlavy vľavo (doba liečby 6 dní). Predmetom je tupý predmet. Predpokladaný mechanizmus vzniku zranení zodpovedá mechanizmu vzniku zranení ako to uvádza poškodený F. H. vo svojej výpovedi. Podľa lokalizácie a charakteru zranení je najpravdepodobnejší smer násillia zľava – doprava, pričom toto násillie bolo opakované minimálne trikrát. Podľa charakteru a rozsahu zranení sa jednalo o strednú intenzitu násillia, na stupnici do 5 číslo 3. Čo sa týka bodičku záleží na intenzite a časti tela poškodeného, ktorú zasiahol. Ak by ho zasiahol lakťom, s vysokou intenzitou, tak by mechanizmus, ktorý uvádza A. B. zodpovedal predpokladanému mechanizmu vzniku zranení. Doba liečby je tri týždne, PN sa môže predĺžiť na dobu 3 týždne a viac, nutnosť postupnej záťaže. Doba PN je závislá od charakteru zamestnania. Zranenia sa zhodli bez trvalých následkov. Obmedzenia v ambulantnej liečbe od 6. júla 2022 do 27. júla 2022 spočívali v nutnosti telesného šetrenia, obmedzení nadmernej fyzickej záťaže, fyzickou záťažou sa zvyšuje tlaková a tepová frekvencia, ktorá sa prejaví typickou tepavou bolesťou v poškodených tkanivách, ktorá znemožní ďalšiu fyzickú aktivitu človeka, bolestivosť môže pretrvávajúť 4 – 6 týždňov, miera a rozsahu tohto obmedzenia je daný prahom bolesti poškodeného, ktorý je u každého človeka individuálny, obmedzení manuálnych činností – do 12. júla 2022 – bolesti ľavej lopatky a hrudníka, obmedzení úkonov sebaobsluhy – do 20. júla 2022, obmedzení duševnej pracovnej činnosti – do 12. júla 2022 – bolesti hlavy, obmedzení kontaktu so spoločenským prostredím a obmedzenie spoločenskej činnosti, obmedzení možnosti vykonávania nevyhnutných životných, hygienických úkonov – do 20. júla 2022 a obmedzení vykonávania prác v domácnosti. Bodové ohodnotenie zranenia vo finančnej čiastke predstavuje spolu sumu 1.429,- eur.

Z potvrdenia o nemocenských dávkach vyplatených Sociálnou poisťovňou za obdobie od 7. júla 2022 do 5. augusta 2022 zo dňa 6. augusta 2024 vyplynulo, že za uvedené obdobie bola osobe F. H. vyplatená nemocenská dávka za júl 2022 vo výške 394,60 eur a za august 2022 vo výške 131,60 eur, teda spolu vo výške 526,20 eur. Z pripojených údajov poistenca vyplynulo, že v čase od 1. marca 2021 do 31. októbra 2023 bol F. H. evidovaný ako zamestnanec s pravidelným príjmom odvádzateľa O. P., s. r. o.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že A. B. má osem záznamov o priestupkoch, vo všetkých prípadoch išlo o priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, konkrétne 8. januára 2021 (nerešpektovanie dopravného značenia), dňa 20. mája 2021 (používanie bezpečnostných pásov), dňa 27. mája 2021 (používanie bezpečnostných pásov), dňa 5. mája 2022 (používanie bezpečnostných pásov), dňa 18. augusta 2022 (prekročenie rýchlosti), dňa 8. septembra 2022 (používanie bezpečnostných pásov), dňa 4. novembra 2021 (porušenie VZP) a dňa 23. mája 2024 (zastavenie a státie), za ktoré mu boli uložené pokuty vo výške 10,- až 20,- eur.

Z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný má dva záznamy:

- odsúdenie Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/27/2007 (mladistvý), lúpež, podmienený trest, na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený,
- odsúdenie Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/8/2012, omamné a psychotropné látky, podmienený trest, amnestia, na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z lustrácie v databáze súdov vyplynulo, že voči A. B. boli vedené štyri exekučné konania, a v šiestich prípadoch bol účastníkom konania vo veciach starostlivosti o maloletých (38P/32/2022, PN-9P/1/2021, PN-9P/20/2022, 39P/12/2021, 11P/43/2020 a PN-9P/64/2020). Z lustrácie vyplynulo, že žiadne iné trestnoprávne konanie sa voči obžalovanému nevedie, a aktuálne nie je stíhaný v inej trestnej veci.

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Objektom trestného činu ublíženie na zdraví je ľudské zdravie. Hmotným predmetom útoku je telo človeka. Z hľadiska objektívnej stránky môže byť trestný čin ublíženie na zdraví spáchaný tak aktívnym

konaním, ako aj opomenutím konania, na ktoré je páchatel' podľa okolností a svojich pomerov povinný. Aktívne konanie býva najčastejšie násilného charakteru (úder päšťou, zhodenie z výšky). Následkom trestného činu musí byť vždy ublíženie na zdraví v zmysle § 123 odsek 2 Trestného zákona. V zmysle tejto definície ublížením na zdraví nie je každá porucha zdravia (napr. prechodné bolesti, nevoľnosť, odreniny, nepatrné ranky a pod.), ale len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Tak, ako to dosiaľ vykladala aj právna prax, bude treba vychádzať z toho, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, resp. pracovnej neschopnosti, musí trvať najmenej 7 dní, ale pri súčasnom splnení všetkých ďalších kritérií. Pod pojmom „inému“ treba rozumieť individuálne určitú osobu alebo individuálne určité osoby odlišné od páchatel'a. Medzi konaním páchatel'a a následkom na ľudskom tele musí byť preukázaná príčinná súvislosť, teda, že k poškodeniu zdravia došlo práve konaním páchatel'a.

Objektom ochrany pri trestnom čine výtržníctvom je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Spravidla sú výtržníctvom ohrozované ďalšie chránené záujmy, najmä zdravie ľudí, cudzí majetok, česť a dôstojnosť ľudí a pod. (tzv. sekundárny objekt trestného činu). Objektívna stránka trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktoré môže mať dve formy, a to hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, ktorej sa páchatel' dopustí verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti. Konkrétne konanie páchatel'a môže naplňať obe tieto formy, ktoré sa niekedy aj prekrývajú. Spravidla ide o násilný či slovný prejav takého charakteru, ktorý hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb prítomných súčasne. Hrubou neslušnosťou sa rozumie konanie, ktorým sa hrubo porušujú pravidlá občianskeho spoluzitia a zásady občianskej morálky. Hrubý charakter neslušnosti nemožno hodnotiť len na základe charakteru osobnosti páchatel'a, ale z jeho konkrétnemu prejavu, a to aj vo vzťahu k prostrediu, kde k nemu došlo. Výtržnosťou sa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom (hrubo) narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spoluzitia. Spravidla pôjde o fyzické násilie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo aj vo vzájomnom súhrne mal súd bez pochybností za preukázané, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal, a že tento skutok spáchal obžalovaný A. B..

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že F. H. bol napadnutý dňa 6. júla 2022 asi o 19:00 hod. na H. ulici v A. pred kruhovým objazdom, kde sa pokúšal opraviť pokazené auto svojej v tom čase aktuálnej priateľky J. K.. V inkriminovanom čase na danom mieste zastavil aj obžalovaný A. B. spozorujúc auto, ktoré v tom čase používala jeho už bývalá partnerka a matka spoločnej dcéry. Obžalovaný svoju prítomnosť na mieste nijako nespochybnil, a túto mal súd preukázanú aj výpoveďou poškodeného a svedkyne K., ktorá výslovne uviedla, že ako začala hľadať lano a oko v kufrí vozidla, z ničoho nič sa pri nej zjavil A. B.. Svedkyňa K. obžalovanému uviedla, že ich dcéra sa na danom mieste nenachádza, ďalej však jeho prítomnosti nevenovala pozornosť, nakoľko potrebovala čím skôr riešiť vzniknutú situáciu v cestnej premávke. Následný priebeh skutkového deja mal súd za preukázaný výpoveďou poškodeného F. H., ktorý podrobne a opakovane popísal, že ako sa nachádzal pri kufrí svojho auta a hľadal ťažné lano za účelom odtiahnutia auta svojej priateľky, A. B. k nemu zozadu pristúpil a zovretou päšťou ho udrel do ľavej strany rebier, následne ho kopol do toho istého miesta, teda do ľavej strany rebier, v dôsledku čoho spadol na zem a udrel si hlavu. Takto popísanému konaniu útočníka zodpovedali zranenia na tele poškodeného, konkrétne nalomenie 7. – 10. rebra vľavo, pomliaždenie nadbruška vľavo a pomliaždenie hlavy v temnej oblasti vľavo, ktoré zranenia niesli jednoznačne známky fyzického násillia vedeným inou osobu voči telu poškodeného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, a svoju obranu postavil na nasledujúcich argumentoch:

- on na nikoho nezaútočil a nikoho nenapadol, poškodeného nepoznal, nemal dôvod ho napadnúť, priznáva, že ho trafil plec, pretože sa prudko otočil, on mu vôbec neublížil, zrazili sa, keď bol v zadnej časti vozidla pri J., ako sa otočil, poškodený bol k nemu čelom otočený, celkom za ním, ako sa otočil, mal niečo čierne v ruke, niečo oválne, okrúhle,
- dva alebo tri dni po skutku čítal sms-komunikáciu, kde poškodený na neho nadával, skrátka na neho žiaril, nevie, z akého dôvodu, z tých sms sa dozvedel, že si chcel na neho zohnať teleskopickú tyč,

- poškodený svoje výpovede stále mení, najskôr rebro, potom hlava, on mu žiadne údery nedával, a čierna ťažné lano ešte nevidel, pokiaľ by bol v zadnej časti auta, tak keby ho on napadol, skôr by sa stretli, ako by on došiel k J.,
- rozprával aj s pani zo Sociálnej poisťovne, že budú preverovať to sťahovanie nábytku poškodeným,
- s čítaním znaleckého posudku súhlasí, ale nesúhlasí s tým, čo tam napísal znalec, nemohli sa stať takéto zranenia, keďže nemal pri sebe tupý predmet, H. sa priznal, že je vlastníkom teleskopickej tyčky, ktorou on mohol dostať aj do hlavy,
- on predložiť aj fotky, čo je zač, vyhrážal sa partnerke, že sa ide zabiť, narazí do stromu, v správach boli aj vyhrážky na neho a jeho mamu, právnik mal poslať screenshots týchto správ do spisu.

Obžalovaný A. B. teda samotný fyzický kontakt s poškodeným nepoprel, tvrdil však, že z jeho strany určite nešlo o nič úmyselné, iba o náhodné narazenie, trafenie plecom, v dôsledku ktorého poškodený spadol na zem (môže byť, že na ľavú stranu). K tejto vzájomnej kolízii malo podľa obžalovaného dôjsť takým spôsobom, že stojac pri zadnej časti vozidla pri J. sa pýtal na ich spoločnú dcéru, následne sa prudko otočil, pričom poškodený stál za jeho chrbtom a on ho neúmyselne drgol ramenom, resp. pravou stranou svojho tela. S prezentovanou obhajobou sa však súd nestotožnil, keďže priebeh skutkového deja tak, ako ho popísal obžalovaný, nemal oporu vo vykonanom dokazovaní. Svedkyňa J. K. od začiatku konania konzistentne uvádzala, že ako hľadala ťažné oko v kufri svojho (resp. otcovho) vozidla, z ničoho nič sa pri nej zjavil obžalovaný, avšak poškodeného v danom momente vo svojej blízkosti nepozorovala. Svedkyňa rovnako nevidela, a ani neregistrovala žiadny fyzický stret medzi obžalovaným a poškodeným, po chvíli počula iba dopad na zem, a zbadala poškodeného ležať na zemi. Poškodený však neležal v blízkosti jej auta, kde mal obžalovaného podľa jeho verzie prekvapiť, ale vedľa svojho auta, ktoré bolo od jej vozidla vzdialené asi päť metrov, čo priamo korešpondovalo s verziou poškodeného. Na pravdivosť výpovede poškodeného poukazoval aj logický záver, že pri priebehu deja uvádzanom obžalovaným by svedkyňa nevyhnutne musela vnímať, čo sa medzi obžalovaným a poškodeným reálne dialo. S poukazom na uvedené súd vyhodnotil ako pravdivú verziu poškodeného, ktorý uvádzal, že bezprostredne pred útokom hľadal ťažné lano v kufri svojho vozidla. Bolo teda možné prijať záver, že k fyzickému stretu nedošlo pri zadnej časti vozidla svedkyne a po pristúpení poškodeného k obžalovanému, ale naopak, ku kontaktu prišlo pri zadnej časti vozidla poškodeného, a to po pristúpení obžalovaného k poškodenému v čase, kedy svedkyňa hľadala ťažné lano v kufri svojho (resp. otcovho) auta.

Na skutočnosť, že poškodený bol napadnutý dvoma údermi útočníka, poukazoval okrem jeho výpovede (najskôr úder zozadu päťou do ľavej strany rebier, a následne kopnutie) aj znalecký posudok, v zmysle ktorého sa pri vzniku zranenia uplatnil najpravdepodobnejšie smer násillia zľava – doprava, pričom toto násillie malo strednú intenzitu a bolo opakované minimálne trikrát, čo zároveň vylúčilo argument obžalovaného, že prvý vzájomný náraz bol neúmyselný, a samotné zranenie bolo spôsobené pádom poškodeného na rovnú vozovku. Ako nepravdepodobnú súd vyhodnotil verziu obžalovaného aj v tom smere, že do poškodeného neúmyselne narazil v dôsledku toho, že spozoroval, že poškodený držal v ruke niečo, čo evokovalo teleskopickú tyč, nakoľko aj pri neúplnom čelnom postavení účastníkov a prudkom náraze pravou prednou časťou tiel v uvádzanej intenzite, by aspoň prvotné zranenie muselo vzniknúť na pravej strane tela poškodeného, nie na jeho ľavej strane. Z dokazovania navyše vyplynulo, že poškodený v danom momente v rukách nedržal nič (s výnimkou ťažného lana), pričom sám obžalovaný uviedol, že o tom, že poškodený si mal zohnať teleskop, sa dozvedel až po incidente.

Súd dodatočnému návrhu obžalovaného na predloženie a oboznámenie výtlačkov sms-kovej komunikácie, ktorej pôvodcami mala byť svedkyňa a poškodený, vyhovel, a túto na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil, nezistiac však žiadne také skutočnosti vo vzťahu k obžalovanému, ktoré by boli spôsobilé vylúčiť, prípadne znížiť jeho zodpovednosť za stíhaný skutok. Bolo potrebné prisvedčiť, že komunikácia obsahovala početné invetívny, miestami vulgárnejšie výrazy, celkovo však skôr, ako na okolnosti stíhaného skutku, poukazovala na dynamiku partnerského vzťahu dvoch ľudí v kontexte rodinných väzieb a starostlivosti o deti. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že napriek skutočnosti, že obžalovaný a poškodený sa osobne nestretávali, ich vzájomný postoj bol už v čase pred skutkom poznačený negatívnymi emóciami, čo ani nebolo zo strany obžalovaného na hlavnom pojednávaní nejako skrývané. Oboznámené informácie nepriniesli do konania žiadny taký obsah, ktorý by bol spôsobilý znížiť mieru zodpovednosti obžalovaného za stíhaný skutok.

Skutočnosť, že dňa 6. júla 2022 napadol F. H. práve A. B. mal súd preukázanú nielen výpoveďou poškodeného, ktorý toto napadnutie vierohodne popísal, ale aj skutočnosťami vyplynulšími z výpovede svedkyne K., ako aj závermi znaleckého posudku, ktorý zranenia na jeho tele objektivizoval. Nalomenie rebier si vyžiadalo dobu liečby v trvaní 3 týždňov a práceneschopnosť v trvaní 30 dní, pričom počas doby 21 dní bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života nutnosťou telesného šetrenia a obmedzením nadmernej fyzickej záťaže, vrátane výkonu svojho zamestnania, a taktiež pri úkonoch sebaobsluhy. Všetky uvedené dôkazné prostriedky vytvorili podľa súdu spoločne ucelenú reťaz dôkazov preukazujúcich skutočnosť, že skutok sa stal, a že ho spáchal obžalovaný.

Výpoveď svedkyne K. súd vyhodnotil ako vierohodnú, posudzujúc aj jej možnú osobnú zainteresovanosť, nakoľko svedkyňa udržiavala postupom času vzťah s oboma účastníkmi, kedy obžalovaný bol rodičom jej dieťaťa, a s poškodeným udržiavala v čase skutku intímny pomer, ktorý však bol asi dva týždne po incidente ukončený. Súd považoval jej výpoveď za pravdivú a nestrannú v celom rozsahu, nezistiac žiadny osobný záujem svedkyne či už niekomu škodiť, alebo naopak, niektorú zo strán preferovať. Uvedené napokon potvrdil aj sám obžalovaný, ktorý k výpovedi svedkyne uviedol, že majú spolu deti, ale ona ho nemá prečo kryť, sám sa čuduje, že na neho nenahádzala nejakú špinu, ale povedala pravdu.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke posúdené ako prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, lebo obžalovaný sa fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a zároveň ako prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, keďže obžalovaný pri tom úmyselne ublížil na zdraví inej osobe. Čo sa týka ujmy na zdraví u poškodeného, neboli pochybnosti v tom smere, že rozsah zranení poškodeného podľa záverov znaleckého posudku právne zodpovedá ublíženiu na zdraví, keďže jeho poškodenie zdravia si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob jeho života. Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že poškodený sa mal subjektívne a pod vplyvom medikamentov zúčastniť na sťahovaní ťažkých predmetov, keď aj samotná svedkyňa, ktorá bola pri tejto činnosti prítomná uviedla, že ťažké veci poškodenému nosil kamarát. Právna kvalifikácia súdeného skutku tak zodpovedala stavu veci a zákonu. Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený, ktorým je v tomto prípade ľudské zdravie a záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (opakovaný úder do hrudníka) a najmä jeho následku (nalomenie 7. – 10. rebra vľavo), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (napadnutie na mieste verejnosti prístupnom, kedy obžalovaný svojim konaním naplnil znaky dvoch trestných činov), miery zavinenia (konanie v priamom úmysle) bolo zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Trestnosť činu súd posúdil a trest uložil podľa Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej len Trestný zákon), nakoľko ide o zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 33a a 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Pri ukladaní trestu vychádzal zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Podľa § 33a odsek 3 Trestného zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Z dokazovania k osobe obžalovaného vyplynulo, že tento má v registri trestov dva záznamy staršieho dátumu (2007, 2012), pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný je aktuálne zamestnaný, má pravidelný mesačný príjem, a s výnimkou priestupkov na úseku bezpečnosti

a plynulosti cestnej premávky, viedol pred skutkom riadny život. Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd zistil jedinú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov (prečin ublíženie na zdraví a prečin výtržníctvo). Súd mu v súlade s § 41 odsek 1 Trestného zákona ukladal úhrnný trest, a to podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin najprisnejšie trestný. Takým trestným činom bol prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, ktorému zodpovedá trestná sadzba trestu odňatia slobody až na tri roky.

S poukazom na povahu spáchaného prečinu, okolnosti prípadu a pomery páchatel'a dospel súd k záveru, že u obžalovaného možno účel sankcie dosiahnuť aj uložením alternatívneho trestu, a to trestu peňažného, pričom pri jeho výmere prihliadol aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 1.100,- eur (s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov), ktorý považoval za spravodlivý, zákonný a primeraný.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie aj k výroku o náhrade škody, a to prečítaním výpovede J. G., oboznámením uplatneného nároku poškodeného subjektu, ako aj oboznámením potvrdenia o vyplatených nemocenských dávkach vrátane prílohy o údajoch poistenca. Nakoľko poškodená poisťovňa si uplatnila nárok riadne a včas, a zároveň súd dospel k záveru, že k preukázanej škode (vyplatenie nemocenskej dávky klientovi) došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ustálil súd možnosť uznania tohto nároku, pričom na jeho náhradu zaviazal obžalovaného, a to v celkovej výške 526,20 eur (z toho vo výške 394,60 eur za júl 2022 a 131,60 eur za august 2022).

Čo sa týka nároku na náhradu škody poškodeného F. H., tento v rámci vyšetovania požiadal o náhradu spôsobenej škody v plnej výške, nárok bol však čo do dôvodu konkretizovaný až v rámci hlavného pojednávania (v zmysle znaleckého posudku), čo z pohľadu súdu nebolo možné považovať za riadne a včasné uplatnenie, a teda podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, súd preto postupom podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).